

וְעֶשְׂרִין יוֹמִין, לְקַבֵּל תְּרִין וְעֶשְׂרִין אֲתוֹן
 דְּאוֹרֵייתָא, דְּעִלְמָא תַּתְּאָה אֲתַקִּיִּים עַלִּיהוּ,
 דְּהָא צְדִיק דְּלַעִילָא תוֹרָה שְׁבַכְתָּב אִיתְקָרִי.
 וְכַד אֲשַׁתְּלִימוּ אִינוּן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה
 וְשָׁשִׁים יוֹמִין, תְּיִיבִין תְּנַיִינוֹת לְקַבְּלָא מֵהָא
 דְּרָגָא דְטוֹב, דְּהָא דְרָגָא, וְכֹל אִינוּן שְׁבַע
 דְּרָגִין עִילָאִין, תְּיִיבִין תְּנַיִינוֹת לְקַבְּלָא מִן אִימָא
 עֲלָאָה.

וְהָא דְרָגָא דְעֶשְׂרִי דְשִׁלְטָא בְּלִילְיָא, יִנְקָא
 מֵהָא דְרָגָא דְאִיתְקָרִי (שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה דִּינְקָא
 מַחֲוָא) צְדִיק. וּבְגִין דְּהָהוּא צְדִיק אֲמַלִּי לָהּ
 מֵהֵנָּהוּ תַּפְּנוּקִין עִילָאִין, וְיִנְקָא מִנֶּיהּ, אִיקְרִי
 סִיְהָרָא. דְּכַמָּה דְּהָא סִיְהָרָא תַּתְּאָה, לִית לָהּ
 נְהוּרָא מְגַרְמָה, אֲלָא מָאִי דְאֲתִיְהִיב לָהּ מִן
 שְׁמַשָּׁא. הָכִי נְמִי הָהוּא דְרָגָא דְלַעִילָא.

וְהָא דְרָגָא אִיקְרִי יִמָּא דְחֲכַמְתָּא לַעִילָא,
 וְקִימִי תְרִיסַר שְׁבַטִין עִילָאִין קְדִישִׁין.
 תְּלַתָּא לְצַפּוֹנָא. וְתַלְתָּא לְדְרוֹמָא. וְתַלְתָּא
 לְמַעְרָבָא. וְתַלְתָּא לְמִדְיַנְחָא. וְהָא יִמָּא
 דְחֲכַמְתָּא עַלִּיהוּ. וְלְקַבְּלִיהוּן לְתַתָּא, תְרִיסַר
 שְׁבַטִין, קִימִין סַחְרָנִי מְדַבְּחָא, כִּי הָאִי גּוֹוֹנָא.
 וְלְקַבֵּל הָאִי דְרָגָא, עֵבֵד שְׁלֵמָה יִמָּא לְתַתָּא,
 (מ"א ז כה) עוֹמֵד עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר בְּקָר.

וְהָא יִמָּא דְלַעִילָא, מָאִי טַעְמָא אִיקְרִי יָם.
 אֲלָא בְּגִין הָהוּא דְרָגָא דְצְדִיק, דְאֲמַלִּי
 לְהָאִי יָם, אִיקְרִי יוֹם, דְכַתִּיב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
 לְאוֹר יוֹם. וְכַתִּיב (תהלים צז יא) אוֹר זָרַע לְצְדִיק.
 וְהָא נְהִיר בְּרִזָּא דו"ו דְשָׁמָא קְדִישָׁא, דְבִיָּה
 אֲמַלִּי לְהָאִי יָם, דְאִיקְרִי ה"א תַּתְּאָה, בְּתַרְאָה
 דְשָׁמָא קְדִישָׁא.

הַרְא הוּא דְכַתִּיב, (קהלת א ז) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים
 אֶל הַיָּם. כָּל: דָּא דְרָגָא דְצְדִיק, דְאִיקְרִי
 כ"ל, בְּגִין דְּכֹל תַּפְּנוּקִין מִנֶּיהּ נִפְקִין. הַנְּחָלִים:

וַחֲמִשָּׁה עֶשְׂרִים וְשָׁנַיִם יָמִים,
 כְּנִגְדַּ עֶשְׂרִים וְשָׁנַיִם אוֹתִיוֹת שֶׁל
 הַתּוֹרָה שֶׁהָעוֹלָם הִתְחַתָּן עוֹמֵד
 עֲלֵיהֶם, שֶׁהָרִי הַצְּדִיק שֶׁלְמַעַלָּה
 נִקְרָא תוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְכִשְׁנִשְׁלְמוּ
 אוֹתָם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה
 יָמִים, שְׁבַע שְׁנֵי לְקַבֵּל מֵהַדְּרָגָה
 הַזֶּה שֶׁל טוֹב, שֶׁהַדְּרָגָה הַזֶּה וְכֹל
 אוֹתָן שְׁבַע דְּרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת, שְׁבַע
 שְׁנֵי לְקַבֵּל מִן הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה.

וְהַדְּרָגָה הַזֶּה שֶׁל הַלְּבָנָה שֶׁשׁוֹלֵטָת
 בְּלִילָהּ, יוֹנְקָת מֵהַדְּרָגָה הַזֶּה
 שְׁנִקְרָאת (שְׂכִינְתָּהּ תַּחְתּוֹנָה שְׁיוֹנְקָת מֵאוֹתוֹ)
 צְדִיק, וּמְשׁוֹם שְׁאוֹתוֹ הַצְּדִיק
 מְמַלֵּא אוֹתָהּ מֵאוֹתָם הַתַּפְּנוּקִים
 הָעֲלִיוֹנִים וְיוֹנֵק מִמֶּנָּה, נִקְרָאת
 לְבָנָה, שֶׁכִּמוֹ שֶׁהַלְּבָנָה הִתְחַתּוֹנָה
 הַזֶּה אֵין לָהּ אוֹר מַעְצָמָה אֲלָא מֵה
 שְׁנִתָּן לָהּ מִן הַשָּׁמֶשׁ, כִּדְגַם אוֹתָהּ
 הַדְּרָגָה שֶׁלְמַעַלָּה.

וְהַדְּרָגָה הַזֶּה נִקְרָאת יָם הַחֲכָמָה
 לְמַעַלָּה, וְעוֹמְדִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 שְׁבַטִים עֲלִיוֹנִים קְדוֹשִׁים, שְׁלֹשָׁה
 לְצַפּוֹן, וְשְׁלֹשָׁה לְדְרוֹם, וְשְׁלֹשָׁה
 לְמַעְרָב, וְשְׁלֹשָׁה לְמִזְרָח, וְיָם
 הַחֲכָמָה הַזֶּה עַלִּיהֶם, וְכִנְגְדִים
 לְמַטָּה שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבַטִים
 עוֹמְדִים סְבִיב הַמְּזֻבָּח כְּמוֹ זֶה.
 וְכִנְגְדַּ הַדְּרָגָה הַזֶּה עֲשֵׂה שְׁלֵמָה יָם
 לְמַטָּה, עוֹמֵד עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר בְּקָר.
 וְהַיָּם הַזֶּה שֶׁלְמַעַלָּה, מֵהַ טַעַם
 נִקְרָא יָם? אֲלָא מְשׁוֹם אוֹתָהּ
 דְרָגָה שֶׁל צְדִיק שֶׁמְמַלֵּאת אֶת
 הַיָּם הַזֶּה נִקְרָא יוֹם, שֶׁכַּתוּב
 (בראשית א. ה) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר
 יוֹם, וְכַתוּב (תהלים צז יא) אוֹר זָרַע
 לְצְדִיק, וְזֶה מֵאִיר בְּסוּד שֶׁל ו'ו
 שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, שְׁבוּ מְמַלֵּא אֶת
 הַיָּם הַזֶּה, שְׁנִקְרָא ה"א תַּחְתּוֹנָה
 הַאֲחֵרוֹנָה שֶׁבְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ.

זֶהוּ שְׁכַתוּב (קהלת א. ז) כָּל הַנְּחָלִים
 הוֹלְכִים אֶל הַיָּם. כָּל - זֶה הַדְּרָגָה
 שֶׁל צְדִיק, שְׁנִקְרָא כ"ל, מְשׁוֹם
 שֶׁכֹּל הַתַּפְּנוּקִים יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ.

אינון חמש דרגין, דעמיה הולכים אל היס, לממלי לה.

והאי דרגא איקרי בת שבע, וכד נהיר האי צדיק להאי דרגא, ברזא דשבע שבועין שבע זמנין, כדין שמשא תפאה נהיר, ברזא דשבע שבועין שבע זמנין לסיהרא.

בגין כך, שנת הלכנה שלש מאות חמשה וחמשין יומין. תשעה וארבעין שבועין מנהון, לקביל האי דרגא שביעאה, וימא עילאה דנהרא מצדיק, בתשעה וארבעין שבועין נהורין עלאין, (נ"א שנת הלכנה כמה סגי (נ"א הוי)

שנה וימין מ"ט שבועין מנהון לקבל ההוא דרגא ימא דלעילא, לקבלא מיניה) אשתארו תריסר יומין לחושפון שנה. לקביל תריסר שבטין דסחרני האי ימא, למטר מטרת משכנא, בתריסר תרעין עלאין, דאית בירושלם עלאה. ומאורחא דאנון תרעין, ינקין אינון שבטין, מאימא תפאה, כל חד לסטריה, כדחזי ליה, הדא הוא דכתיב, (יחזקאל מח לא) שער יהודה אחד.

ועל דא כתיב, (ישעיה מג ז) כל הנקרא בשמי, דא דרגא דצדיק, דנהיר בחילא דשמיה. ולכבודי בראתיו, לאנהרא לההוא אתר דאקרי כבודי בראתיו. ודא ימא דחכמתא, דאקרי כבוד ה', דאתגלי במשכנא. יצרתיו, דא רזא דיום דלתתא, דאיהו לקבל כל דלעילא. ועל דא כתיב, (שם מה ז) יוצר אור. והאי צדיק לעילא לא כתיב ביה יצירה, עד דאיתגלי עבידתיה לתתא, ונהיר עלמא תפאה מניה.

אף עשיתיו, דא סיהרא לתתא, הדא הוא דכתיב, (שם) ובורא חשך. כד איתחברו, כדין עושה שלום, שלמא לעלמא. הדא הוא דכתיב, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. כדין כשהתחברו, אז עושה שלום, שלום לעולם. זהו שכתוב (בראשית א, ה) ויהי ערב ויהי בקר יום

הנחלים - אותם חמש דרגות שעמו הולכים אל היס למלא אותה.

והדרגה הזו נקראת בת שבע, וכשמאיר הצדיק הזה לדרגה הזו, בסוד של שבעה שבועות שבע פעמים, אז השמש התחתון מאיר בסוד של שבעה שבועות שבע פעמים ללכנה.

משום כך שנת הלכנה שלש מאות חמשים וחמשה ימים. ארבעים ותשעה שבועות מהם כנגד הדרגה השביעית הזו, היס העליון שמאיר מצדיק בארבעים ותשעה שבועות אורות עליונים.

(שנת הלכנה כמה הרבה (הוא) שנה ימים ארבעים ותשעה שבועות, מהם כנגד אותה דרגת היס שלמעלה לקבל ממנו) וישארו שנים עשר ימים לחשבון שנה, כנגד שנים עשר שבטים שפוכבים את היס הזה, לשמר משמרת המשכן בשנים עשר שערים עליונים שיש בירושלם העליונה. ומדרך אותם השערים יונקים אותם השבטים מאמא התחתונה, כל אחד לצדו כראוי לו. זהו שכתוב (יחזקאל מח) שער יהודה אחד.

ועל כן כתיב (ישעיה מג ז) כל הנקרא בשמי, זו הדרגה של צדיק שמאיר בכח של שמו. ולכבודי בראתיו, להאיר לאותו המקום שנקרא כבוד בראתיו, וזה ים החכמה, שנקרא כבוד ה', שנתגלה במשכן. יצרתיו, זהו הסוד של היס שלמטה, שהוא כנגד כל שלמעלה, ועל זה כתיב (שם מה ז) יוצר אור. והצדיק הזה למעלה לא כתיב בו יצירה, עד שנתגלה מעשהו למטה, ומאיר העולם התחתון ממנו.

אף עשיתיו, זו הלכנה למטה, זהו שכתוב (שם) ובורא חשך. (בראשית א, ה) ויהי ערב ויהי בקר יום

אחד, אז היחוד שלמעלה, היחוד שלמטה, שלום למעלה, שלום למטה.

כמו זה יוסף למטה, שהוא אחוז בצדיק שלמעלה, כשנשאל למטה הוסיף שלום בכל העולמות ובכל הימים העליונים. כתוב פאן (שם לט, י) ויהי כדברה אל יוסף יום יום, וכתוב שם (תהלים סח, י) ברוך ה' יום יום, כשלא שמע לה יום יום, אז הימים העליונים בשלום ובכרה בכל העולמות.

ויאמר ה' אמתה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה (בראשית ג, י), להוציא האדם שלמעלה. ואם תאמר אדם שלמטה לבדו? לא להוציא כלל, משום שאין עומד זה בלי זה.

ואלמר הא חכמה הסתומה של הכל, הכל נתקן כמו מראש. זהו שכתוב (משלי י, יב) אני חכמה שכנתי ערמה. אל תקרי שכנתי, אלא שכנתי, ואלמלא זה אין העולם עומד. זהו שכתוב (שם ג, ט) ה' בחכמה יסד ארץ, וכתוב (בראשית ג, י) ונח מצא חן בעיני ה'. ויורד בדמותו פצלמו ויקרא את שמו שת. למדנו מכאן, שאחרים לא היו בדמותו, וזהו בדמותו פצלמו, נעשה בתקון הגוף ובתקון הנפש בדרך ישרה פראוי. בא וראה, הנחש הטיל זקמא בחה, ואותה זקמא היתה מכשפת במעיה ולא יכל להצטיר.

משום שטרם חטא אדם, היו אותיות הא"ב מתקנות בו ומצטירים בו פעולם הנה, פיין שהגיע לכ"ף שהתקנו זכר ונקבה בחיבות בגן, והמלאכים העליונים לפניהם, ומיד הרע לסמא"ל ברקיע, ויגרד רכוב על נחש קשה, ונראה לפניו מיד התעכבו (התערבו) האותיות.

יחודא לעילא, יחודא לתתא, שלמא לעילא שלמא לתתא.

בגוונא דא, יוסף לתתא, דהוא אחיד בצדיק דלעילא, בד אישתלים לתתא, אוסיף שלמא בכלהו עלמין, ובכל יומין עילאין. כתיב הכא, (בראשית לט, י) ויהי כדברה אל יוסף יום יום, וכתוב התם, (תהלים סח, י) ברוך ה' יום יום. בד לא שמע לה יום יום, פדין יומין עילאין בשלמא וברכתא בכלהו עלמין (ע"כ מצאתי).

ויאמר ה' אמתה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה. לאפקא אדם דלעילא, ואי תימא אדם דלתתא בלחודוי. לאו לאפקא פלל, משום דלא קיים דא בלא דא.

ואלמר חכמה סתימאה דכלא, פלא אתתקן פמרישא, הדא הוא דכתיב, (משלי ח, יב) אני חכמה שכנתי ערמה. אל תקרי שכנתי, אלא שכנתי. ואלמלא האי, לא קאים עלמא, הדא הוא דכתיב, (שם ג, יט) ה' בחכמה יסד ארץ. וכתוב ונח מצא חן בעיני ה'.

ויורד בדמותו פצלמו ויקרא את שמו שת, אוליפנא מהכא, דאחרנין לא הוו בדיוקנא דיליה, ודא הוא בדמותו פצלמו, אתעביד כתיקונא דגופא, וכתיקונא דנפשא, באורח מישר פדקא יאות. תא חזי, נחש אטיל זוהמא בחה, וההוא זוהמא מכשפשא הוה במעיה, ולא יכיל לאצטיירא.

בגין דעד לא חטא אדם, הוי אתון דאלפא ביתא מתתקנון ביה, ומתצטירין ביה בהאי עלמא, פיין דמטא לכ"ף דאתתקנו דכר ונוקבא, בחביבו בגנתא, ומלאכי עילאי קמיהו, ומיד אבאיש לסמא"ל ברקיעא, ונחת רכיב על נחש תקיף, ואתחזי קמיה, מיד אתעכבו (אתערבו) אתון.